

รายงานวิจัย

การพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

The development of local Arabic books for tourism

มูฮัมหมัดซากี นิตีเมาะ

รอมยี มอหิ

ริดวาน มะเต็ง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2564

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
ผู้วิจัย	มูฮำหมัดซาคี นิตีเมาะ รอมยี่ มอหิ ริดวาน มะเต็ง
ปีที่ศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1).เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว2).เพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหาร มหวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ได้เรียนรู้จากหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว3).เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหาร มหวิทยาลัยราชภัฏยะลาจังหวัดยะลาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2564 ในรายวิชาภาษาอาหารเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 40 คน โดยใช้แบบเจาะจง ในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนและเล่นกิจกรรมที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้าง คือ 1).หนังสือ โดยจะแบ่งตามสำเนียงของแต่ละประเทศเป็น 7 บทด้วยกัน คือ 1.1 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศคูเวต 1.2 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศซาอุดีอาราเบีย 1.3 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศซีเรีย 1.4 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศอียิปต์ 1.5 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศโมร็อกโก 1.6 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศจอร์แดน 1.7 คำศัพท์และสำนวนภาษาอาหารถิ่นประเทศตูนิเซีย หนังสือเล่มนี้มีหลักการใช้ภาษาอาหารถิ่น สำนวนบทสนทนา เสริมคำอ่านเป็นภาษาไทย และความหมายเป็นภาษาไทย เพื่อให้ง่ายแก่ผู้อ่านและผู้สนใจศึกษาหนังสือเล่มนี้ 2). แบบทดสอบเกี่ยวกับการใช้คำและสำนวนภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มนี้ โดยจะให้ทำการทดสอบก่อนเรียนการกำหนดระยะเวลาในการทดสอบก่อนเรียน และจะมีการเรียน 40 นาทีต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นจะมีการทดสอบหลังเรียน โดยแบบทดสอบนี้จะประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาอาหารถิ่นและบทสนทนาภาษาอาหารถิ่น จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบนี้ได้จัดในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เว็บไซต์ Quizz เพื่อความสะดวกและความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน 3).แบบสอบถามแบบสอบถาม

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับความคิดเห็นของชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษา
อาหารับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจังหวัดยะลา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
จำนวน 40 คน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านเนื้อหา สาระ มี 2 ข้อ 2.ด้านรูปแบบการจัดเรียง
มี 4 ข้อ 3.ด้านการนำไปใช้ มี 2 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาคุณภาพของหนังสือภาษาอาหารับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับ ดี
คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91
2. ผลการทดลองใช้หนังสือเล่มนี้กับนักศึกษาจำนวน 40 คน พบว่า ผลสอบหลัง
เรียนมีค่าสูงกว่าผลสอบก่อนเรียน อยู่ที่ร้อยละ 67 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหนังสือในการ
พัฒนาทักษะภาษาอาหารับของผู้เรียน
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหนังสือ เล่มนี้ทั้งโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับ
มาก โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 คิดเป็นร้อยละ 54 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาของสำนวนบท
สนทนา อ่านออกเสียงง่าย และเหมาะสมและด้วยรูปแบบนี้มีการจัดเรียงเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ ทำให้
เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้สำนวนบทสนทนาภาษาอาหารับถิ่นที่
เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว ในครั้งนี้เกิดขึ้นและสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำวิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อัปดุลรอแม สุธง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.มุหัมมัดสุหัยมี เสงยา ดร.อาดีละห์ หะยีนีแวน ซึ่งสละเวลาให้คำแนะนำในสิ่งที่จำเป็น ประโยชน์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดและให้คำปรึกษาแนะนำด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และตอบแบบประเมินความพึงพอใจ และคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอาหรับ ที่คอยให้คำปรึกษาจนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

และสิ่งสำคัญที่สุด คือ ขอบพระคุณฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ให้โอกาสแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา การวิจัยฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มออกมาได้ ประโยชน์อันใดที่เกิดจากการทำวิจัยในครั้งนี้ ย่อมเป็นผลมาจากความกรุณาของท่านดังกล่าวข้างต้น

นายมุฮัมมัดซาคี นิตีเมาะ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์	4
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ความเป็นมาและความหมายของการท่องเที่ยว	5
2.2 ทฤษฎีและแนวคิดในการวิจัย	8
2.3 สรุปรอบแนวคิดในการวิจัย	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	23
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย	24
3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ	25

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

25

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	25
3.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน	27
บทที่ 4 ผลการวิจัย	28
4.1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสือ	28
4.2 ผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว	29
4.3 ผลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาฯ	32
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	33
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
5.2 ผลการวิจัย และการอภิปรายผล	35
5.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนา	36
บรรณานุกรม	37
ประวัตินักวิจัย	38

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	ผลจากการประเมินหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว	28
2	ผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต่อหนังสือ ภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว	29
3	แสดงจำนวนร้อยละของเพศผู้ตอบแบบประเมิน	31
4	แสดงจำนวนร้อยละของอายุผู้ตอบแบบประเมิน31	
5	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอาหรับที่มี ต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว	32

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันนี้มีความเจริญก้าวหน้า และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง รวมทั้งด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีการศึกษาไทยควรพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสารกันนั้น จำเป็นต้องมีภาษาเป็นสื่อกลางเพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวเดียวกัน นอกจากจะใช้ภาษาในกลุ่มเดียวกันแล้ว คนเราต้องติดต่อสื่อสารหรือแสดงความเข้าใจกับคนภายนอกกลุ่มอีกด้วย ภาษาอาหรับจัดเป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้กันมากในการติดต่อสื่อสารกับคนจำนวนมาก ภาษาอาหรับอาจจะไม่ใช่ภาษาที่คนไทยคุ้นเคยกันมากนัก แม้ทั่วโลกจะมีจำนวนผู้ใช้ภาษาอาหรับอยู่ที่ 422 ล้านคน แต่ส่วนใหญ่จะใช้ในตะวันออกกลาง โดยประชากรศาสตร์เผยว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา การใช้ภาษาอาหรับเติบโตขึ้นถึง 2500 เปอร์เซ็นต์ ภาษาอาหรับเป็นภาษาของตะวันออกกลางซึ่งเติบโตด้วยธุรกิจน้ำมันและก๊าซ แต่ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ธุรกิจประเภทนี้ เท่านั้น ยังรวมถึงด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และด้านแฟชั่นอีกด้วย และในประเทศไทย แต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวไม่น้อยที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย หนึ่งในนั้นคือ ชาวตะวันออกกลาง ซึ่งใช้ภาษาอาหรับในการติดต่อสื่อสาร ภาษาอาหรับจึงกลายเป็นภาษาที่มีบทบาทต่อสังคมไทยอย่างมาก ใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น มัคคุเทศก์ ล่ามในโรงพยาบาล พนักงานต้อนรับในโรงแรม และอาชีพอื่นๆอีกมากมาย

นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเดินทางเข้าร่วมงาน “อราเบียน ทราเวล มาร์เก็ต หรือเอทีเอ็ม 2015” และเป็นประธานในงาน “Discover Thainess 2015 Networking Lunch” ที่ ททท.จัดขึ้นเพื่อเป็นเจ้าภาพเลี้ยงบรรดาผู้ประกอบการท่องเที่ยวและสื่อมวลชนในภูมิภาคตะวันออกกลาง ได้ให้ความเห็นถึงการทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวมุสลิม หรือเป็นตลาดท่องเที่ยวฮาลาล ว่า จริงๆขณะนี้ก็เป็นอยู่แล้ว เพราะประเทศไทยมีหลายสิ่งที่คุณมุสลิมชอบมาก เพียงแต่ยังไม่ใช่เบอร์หนึ่ง

ฉะนั้น จึงต้องหันมาพัฒนามาตรฐานสินค้าต่างๆในการรองรับตลาดมุสลิม โดยเฉพาะการผลิตอาหารฮาลาล ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยมีความใส่ใจในธุรกิจฮาลาล โดยเข้าไปสร้างมาตรฐานฮาลาลในโรงแรมและสถานประกอบการต่างๆ นอกเหนือจากนั้น จังหวัดกระบี่ได้ประกาศเป็น “ตรีมเตสติเนชั่น ออฟ มุสลิม” หรือดินแดนในฝันของชาวมุสลิม ขณะที่จังหวัดภูเก็ตประกาศเป็นศูนย์อาหารฮาลาล จึงมีความมั่นใจว่าประเทศไทยจะเป็น “มุสลิม เฟรนด์ลี่เตสติเนชั่น” ได้ “นักท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลางถือเป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพ ชอบช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนม ตลอดจนสินค้าอุปโภคบริโภค อีกทั้งประเทศไทยยังมีสวนสนุก สวนน้ำ ภูเก็ตแฟนตาซี ซาฟารีเวิลด์ ที่รองรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นครอบครัวได้ เหตุผลนี้จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในอัตราสูง และยังมีกลุ่มที่เดินทางมาเพื่อใช้บริการรักษาพยาบาล ทำให้ธุรกิจเมดิคัล ทัวริซึม มีอัตราการเติบโตสูง เนื่องจากประเทศไทยสามารถให้การรักษาระดับเวิลด์คลาสได้” และในปี พ.ศ.2562 รายงาน Global Health Security Index จัดอันดับให้ไทยเป็นที่ 6 ของประเทศที่มีความมั่นคงด้านสาธารณสุขสูงสุด โดยมี 3 องค์ประกอบย่อยที่ติด 5 อันดับแรก คือ การป้องกันโรค การตอบสนองที่เร็ว และระบบสาธารณสุขที่เข้มแข็ง ล่าสุด องค์การ Global COVID-19 (GCI) จัดให้ไทยเป็นประเทศที่มีดัชนีการฟื้นตัวจากโควิด 19 สูงสุด อันดับ 2 รองจากออสเตรเลีย และยังได้รับคำชมจาก WHO และนานาชาติว่ารับมือกับโรคโควิด 19 ได้ดี จากการมีระบบดูแลสุขภาพในระดับครอบครัวที่ดีจากการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ที่มีอยู่ร่วมล้านคนทั่วประเทศ ความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขไทยมาจากการวางรากฐานที่มั่นคงตั้งแต่อดีต การจัดตั้งกรมสาธารณสุขในปี 2461 ด้วยหลักคิดคือ “ป้องกันดีกว่ารักษา” ซึ่งยังทันสมัยแม้จะผ่านมากกว่า 100 ปี โดยมีการวางรากฐานป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ และสั่งสมความรู้ด้านระบาดวิทยาจากประสบการณ์ในอดีต อาทิ การควบคุมไข้ทรพิษ อหิวาตกโรค และกาฬโรค การรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อจนปัจจุบันไทยมีบริการวัคซีนพื้นฐานกว่า 10 ชนิด และมีความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนสูงถึง 90% และการควบคุมการแพร่ระบาดของเอชไอวีได้ดีจนเป็นแบบอย่างระดับโลก โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จนี้คือ การมีผู้นำที่ให้ความสำคัญ การทำแผนควบคุมโรคแบบบูรณาการ การดำเนินการเชิงรุกผ่านระบบการรักษาที่ครอบคลุม และความร่วมมือจากท้องถิ่นและประชาชน กลไกเหล่านี้ถูกนำมาใช้กับการควบคุมโรคโควิด 19 ในครั้งนี้และได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี (ธนาคารแห่งประเทศไทย,2562) ด้วยเหตุนี้ด้านนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เช่น ชาวอาหรับ จึงให้ความสนใจและไว้วางใจในระบบการรักษาและบริการสุขภาพของประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่จึงเป็นเหตุให้ชาวต่างชาติเดินทางมาใช้บริการด้านสุขภาพและการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ประเทศไทยยังเป็นจุดหมายปลายทางมากที่สุดที่รองรับเที่ยวบินจากภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยมีเที่ยวบินจากตะวันออกกลางที่บินเข้าไทยทุกวัน

เช่น สายการบินเอมิเรตส์ แอร์ไลน์ มี 6 เที่ยวบินต่อวันเข้ากรุงเทพฯ สายการบินเอทิฮัด แอร์เวย์ มี 3 เที่ยวบินต่อวันเข้ากรุงเทพฯ และ 1 เที่ยวบินเข้าภูเก็ต และกาตาร์ แอร์เวย์ 4 เที่ยวบินต่อวันเป็นต้น ขณะที่ชาวตะวันออกกลางในบางประเทศไม่ต้องขอวีซ่าเข้าไทยและสามารถอยู่ได้ 90 วัน หรือบางประเทศสามารถมาทำ visa on arrival ที่สนามบินในไทยได้ และชาวอาหรับส่วนใหญ่จะใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารมากกว่าใช้ภาษากลาง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่รู้ภาษาอาหรับถิ่นเป็นอย่างดีย่อมเป็นผู้ได้เปรียบในการใช้ภาษาอาหรับ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด และใช้ในการประกอบอาชีพในด้านต่างๆ จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น คณะวิจัยจึงมีความสนใจศึกษาค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับภาษาอาหรับถิ่นและมาข้อมูลมาพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนด้วยหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
3. เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจังหวัดยะลาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ในรายวิชาภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 40 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนและเล่นกิจกรรมที่กำหนดไว้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ได้รวบรวมประโยชน์สนทนาภาษาอาหรับที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องใช้ในการสนทนา รวมทั้งหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่นจากหนังสือต่างๆ กำหนดให้เป็นขอบเขตเนื้อหาแล้วมาสร้างเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น : หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม :

- 1.คุณภาพของหนังสือ
2. ทักษะภาษาอาหรับก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
3. ความพึงพอใจของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา ต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาหนังสือ หมายถึง การรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกความรู้ ความคิด ประสบการณ์ โดยใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหารในการสื่อสารให้ผู้อ่านได้รับรู้ และเข้าใจ และมาพัฒนาเป็นเล่มหนังสืออย่างมีระบบและขั้นตอนที่ชัดเจน ในที่นี้ หมายถึง การศึกษา และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาษาถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวและนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบหนังสือ

ภาษาอาหรับถิ่น

ความหมายของภาษาถิ่น ภาษาถิ่น หรือ สำเนียง คือ ภาษาเฉพาะของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งที่มีรูปลักษณะเฉพาะตัวทั้งถ้อยคำและสำเนียง ทั้งนี้ภาษาถิ่นนั้นมักเป็นเรื่องของภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง มากกว่าการกำหนดภาษาหลักหรือภาษาถิ่นนั้น นักภาษาศาสตร์จะพิจารณาคุณลักษณะในเชิงภาษาเท่านั้น

ดังนั้นภาษาอาหรับถิ่นในที่นี่ คือ ภาษาที่ใช้ในท้องถิ่นอาหรับ ซึ่งมีรูปลักษณะเฉพาะตัวทั้งถ้อยคำ และสำเนียง และเลือกเฉพาะภาษาอาหรับถิ่นของประเทศอาหรับที่มีนักท่องเที่ยวมาประเทศไทย

ภาษาอาหรับ

ภาษาอาหรับ (อาหรับ: العربية; อังกฤษ: Arabic Language) เป็นภาษากลุ่มเซมิติก ที่มีผู้พูดมากที่สุด ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดพอควรกับภาษาฮีบรูและภาษาอราเมอิก ปัจจุบันคือภาษาที่ใช้พูดของกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ซึ่งมีทั้งหมด 22 ประเทศ (‘Aliy Abd al-Wahid Wafly, n.d. : 149)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รู้และเข้าใจคำศัพท์และบทสนทนาภาษาอาหรับถิ่นที่ใช้การบริการการท่องเที่ยว
2. จะได้นำบทสนทนาภาษาอาหรับถิ่นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

บททบทวนวรรณกรรมเป็นการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล บทความทางวิชาการ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางและกรอบในการศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

สำหรับความสำคัญภาษาอาหรับถิ่นต่อการพัฒนาหนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.2 ทฤษฎีและแนวคิดในการวิจัย

2.2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือและนวัตกรรมการเรียนการสอน

2.2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่น

2.2.3 วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

- พฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม

- ศึกษาการท่องเที่ยวแบบฮาลาลมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการให้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิมในจังหวัดชลบุรี

- การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้นวัตกรรมหนังสือการ์ตูน ที่บูรณาการกับวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนใต้กรณีศึกษา : โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

- แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร

2.3 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 ความเป็นมาและความหมายของการท่องเที่ยว

เมื่อต้นศตวรรษที่ 9 ได้มีการกำหนดคำว่า "การท่องเที่ยว" (Tourism) ขึ้นมาใช้อย่างแพร่หลายและสหประชาชาติได้ให้ความหมายไว้ว่า "เป็นการเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริง เยี่ยมญาติหรือไปร่วมประชุมโดยไม่ได้เป็นการประกอบอาชีพและไม่ใช่เป็นการไปพักอย่างถาวร" แมคอินทอช และโกลด์เนอร์ (McIntosh and Goeldner อ้างถึงใน สมบัติ กาญจนกิจ, 2544 : 18) ได้อธิบายว่าการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการนันทนาการ (Recreation) รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่างที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งที่มีจุดหมายถึงที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งที่ถือแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้น (Motivatr) จากความต้องการในค่านภาพ คำนวัฒนธรรม คำนการปฏิสัมพันธ์ และค่านสถานะหรือเกียรติคุณ และองค์การ

ท่องเที่ยวโลก (World Tourist Organization หรือ WTO) ซึ่งเป็นเครือหนึ่งของสหประชาชาติได้บัญญัติขึ้นหมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามที่มีลักษณะ 3 ประการคือ

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)

2. เดินทางไปด้วยความสมัครใจ (Voluntary)
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ลักษณะของการท่องเที่ยว

วรรณ วรชวานิช (2546 : 17-18) ได้อธิบายความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การที่คนเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ และตลอดระยะเวลาเหล่านั้นได้มีกิจกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น เช่น การไปเที่ยวชมสถานที่ที่สวยงามหรือทัศนียภาพแปลกๆ หรือเดินซื้อสิ่งของต่างๆ การท่องเที่ยวมีหลายลักษณะด้วยกัน โดยขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการท่องเที่ยว ประเภทของการคมนาคม จำนวนสมาชิกหรือค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง

เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ ประกอบกับความอยากรู้อยากเห็นเพื่อชมทิวทัศน์ วัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่น หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน บ้างครั้งเป็นการไปเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสถานที่พักอาศัย การท่องเที่ยวแบบนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ทัศนียภาพ ฐานะเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดความสนใจของสถานที่แต่ละแห่ง

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและสุขภาพเป็นการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนร่างกายและสมอง อาจรวมถึงการพักผ่อนหลังการเจ็บป่วยโดยจะใช้เวลาพักผ่อนให้นานที่สุดที่จะทำได้ สถานที่ไปพักจะเลือกที่สงบ สะดวกสบาย อากาศบริสุทธิ์ เช่น ชายทะเลหรือบนภูเขาที่ห่างไกลจากความอึกทึกครึกโครม

3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวที่มักจะมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆ ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวด้วย เป็นการศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในแง่มนุษย์วิทยาและสังคมวิทยา เช่น ชมโบราณสถาน ศิลปะหรือการแสดงต่างๆ

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

การท่องเที่ยวแบบนี้มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ

ประการแรก เป็นการไปชมการแข่งขันกีฬาที่ตนสนใจ เช่น ฟุตบอล มวย เทนนิส ฯลฯ การแข่งขันกีฬานี้ถึงแม้ว่าจะมีการย้ายสถานที่แข่งขันก็ยังมีผู้ชมติดตามไปชมอยู่เสมอ

ประการที่สอง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทสถานที่ที่จะไปเป็นสิ่งดึงดูดให้กิจกรรมท่องเที่ยว เช่น ทะเล ภูเขา หรือการเดินป่าเพื่อยิงนกตกปลาหรือส่องสัตว์ เป็นต้น จากจุดประสงค์ดังกล่าวจะพบว่าประเทศที่มีทัศนียภาพหรือลักษณะภูมิประเทศหลายๆ แบบ มักจะได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวประเภทนี้มาก

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ประเภท (ปรีชา แคงโรจน์, 2544 : 229 -230)

1. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural Attractions) หมายถึง สถานที่ธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ถ้ำ ลำธาร ทะเล หาดทราย หาดหิน ทะเลสาบ เกาะแก่ง น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน บ่อน้ำแร่ เขตสงวนพันธุ์สัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกชาติ พื้นที่ชุ่มน้ำ ปะการัง ธรรมชาติใต้ทะเล และ ซากดึกดำบรรพ์ ฯลฯ ที่เปิดให้สาธารณชนเข้าใช้สถานที่เพื่อการท่องเที่ยว โดยสถานที่เหล่านั้น อาจอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนเป็นเจ้าของก็ได้

2. แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานและศิลปวัฒนธรรม (Archaeological and Cultural Attractions) หมายถึง สถานที่โบราณหรือสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น วัด โบราณสถาน อุทยาน-ประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ แหล่งโบราณคดี ที่เปิดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว โดยสถานที่ดังกล่าวจะเป็นของรัฐหรือเอกชนก็ได้ สถานที่ต่างๆ ที่จัด ตกแต่ง หรือรวบรวมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม เช่น ศูนย์วัฒนธรรม แหล่งผลิตสินค้าพื้นเมือง หัตถกรรม พื้นบ้าน สถานที่แสดงการดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตของคนพื้นบ้าน เป็นต้น โดยสถานที่ต่างๆ เหล่านี้ อาจจะเป็นสถานที่ที่ดำเนินการโดยรัฐหรือเอกชน

3. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ (Recreational Attractions) หมายถึง สถานที่สร้างขึ้นเพื่อจัดให้บริการนันทนาการต่างๆ เพื่อให้ความเพลิดเพลินให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว เช่น สวนสนุก Theme Park พิพิธภัณฑสถาน เป็นต้น

4. แหล่งท่องเที่ยวเมืองและชุมชน (Towns and Communities Attractions) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวในเมืองหรือชุมชนที่สะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน ในท้องถิ่นนั้น

นอกจากประเภทของแหล่งท่องเที่ยวแล้ว มิลและมอริสัน (Mill and Morrison, 1992 :263) แมคอินทอชและ โกลด์เนอร์ (McIntosh and Goeldner, 1986 : 200) ได้ให้ความหมาย คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต้องประกอบด้วยสิ่งดึงดูด (Attraction) จากทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ปัจจัยพื้นฐานในเรื่องระบบการสื่อสาร และสาธารณูปโภค การขนส่ง (Transportation) และการต้อนรับอย่างมิตรไมตรี (Hospitality) (ระพีพรรณ ทองหล่อ: 2551)

2.2 ทฤษฎีและแนวคิดในการวิจัย

2.2.1 การพัฒนาหนังสือและนวัตกรรมการเรียนการสอน

ทฤษฎีการเรียนรู้กับการพัฒนานวัตกรรม ในการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสร้างสื่อ สอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีโดยเฉพาะด้านสื่อการเรียนรู้ทฤษฎีทางการศึกษาจิตวิทยา การเรียนรู้และในลักษณะเฉพาะของสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน จะมีหลักการหรือ ทฤษฎีที่นักการศึกษาได้ทำการวิจัยจนเป็นที่ยอมรับว่า ควรมีคุณลักษณะต่างๆตามที่กำหนด จากการที่ผู้เขียนได้พบสื่อการเรียนรู้โดยเฉพาะสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน สื่อมัลติมีเดียเพื่อนำเสนอข้อมูลจำนวนมากตามสถานศึกษาต่างๆ พบว่าการพัฒนาสื่อไม่ได้ เป็นไปตามศาสตร์แห่งการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง ทำให้แนวทางในการสร้างผิดไป จากคุณลักษณะที่ควรจะเป็น ดังนั้น ก่อนที่ท่านจะพัฒนาตัวสื่อการเรียนรู้จำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้เสียก่อน เพื่อส่งผลให้การสร้างสื่อเป็นไปอย่างมี คุณภาพและประสิทธิภาพ อีกทั้งกระบวนการสร้างจะเป็นไปอย่างถูกต้องทิศทาง ไม่เสียเวลา ในการสร้างและแก้ไข มากจนเกินไป รายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้

1. การสื่อสารการเรียนรู้การสื่อสาร หรือการสื่อความหมาย (Communication) หมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราว การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแสดงออกของความคิดและ ความรู้สึก เพื่อการติดต่อสื่อสารข้อมูลซึ่งกันและกัน (กิดานันท์ มะลิทอง, 2548 :75) รูปแบบของการสื่อสารแบ่งได้ เป็น 2 รูปแบบ คือ

1.1 การสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) เป็นการส่งข่าวสารหรือการสื่อความหมายไปยังผู้รับแต่เพียงฝ่ายเดียวโดยที่ผู้รับไม่สามารถตอบสนองทันที (Immediate Response) กับผู้ส่งแต่อาจจะมีผลป้อนกลับไปยังผู้ส่งในภายหลังได้ การสื่อสารในรูปแบบนี้จึงเป็นการที่ผู้ส่งและผู้รับไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ทันที

1.2 การสื่อสารสองทาง (Two-Way Communication) เป็นการสื่อสาร หรือการสื่อความหมายที่ผู้รับมีโอกาสตอบสนองมายังผู้ส่งได้ในทันทีโดยที่ผู้ส่งและผู้รับ อาจจะอยู่ต่อหน้ากัน หรืออาจอยู่คนละสถานที่ก็ได้แต่ทั้งสองฝ่ายจะสามารถมีการเจรจาหรือ การโต้ตอบกันไปมาโดยที่ต่างฝ่ายต่างผลัดกันทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับในเวลาเดียวกัน ดังนั้น ในการที่จะเกิดการเรียนรู้ขึ้นได้นี้ มักจะพบว่าต้องอาศัยกระบวนการของการสื่อสาร ในรูปแบบของการสื่อสารทางเดียวและการสื่อสารสองทางในลักษณะของการให้สิ่งเร้า เพื่อ 57 กระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแปลความหมายของเนื้อหาบทเรียนนั้น และให้มีการตอบสนองเพื่อเกิด เป็นการเรียนรู้ขึ้น ลักษณะของสิ่งเร้าและการตอบสนองในการสื่อสารนี้หมายถึงการที่ผู้สอน ให้สิ่งเร้าหรือส่งแรงกระตุ้นไปยังผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีการตอบสนองออกมาโดยผู้สอนอาจ ใช้สื่อโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆเช่น คอมพิวเตอร์เป็นผู้ส่งเนื้อหา

บทเรียน ส่วนการตอบสนอง ของผู้เรียนได้แก่คำพูดการเขียน รวมถึงกระบวนการทั้งหมดทางด้าน
 ความคิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ซึ่งอาศัยรูปแบบการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการให้สิ่งเร้าหรือแรงกระตุ้น
 การแปล ความหมายและการตอบสนองนั้น มีดังนี้

(1) การเรียนรู้ในรูปแบบการสื่อสารทางเดียวเช่น การสอนแก่ผู้เรียนจำนวน มากใน
 ห้องเรียน ขนาดใหญ่ โดยการฉายวีดิทัศน์โทรทัศน์วงจรมหัพท หรือวิทยุและโทรทัศน์ การศึกษาแก่
 ผู้เรียนที่เรียนอยู่ที่บ้าน ซึ่งการเรียนการสอนในลักษณะเช่นนี้ควรจะมีการ อธิบายความหมายของ
 เนื้อหาบทเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนการเรียน หรืออาจจะมีการ อภิปรายภายหลังจากการเรียน หรือ
 ดูเรื่องราวนั้นแล้วก็ได้เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและ แปลความหมายในสิ่งเร้าที่น้อยอย่างถูกต้อง
 ตรงกัน จะได้มีการตอบสนองและเกิดการเรียนรู้ได้ ในทำนองเดียวกัน

(2) การเรียนรู้ในรูปแบบการสื่อสารสองทางอาจทำได้โดยการใช้อุปกรณ์ ประเภท
 เครื่องช่วยสอน เช่น การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือการใช้เครื่องช่วยสอน เนื้อหาจะถูก
 ส่งจากเครื่องไปยังผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทำการตอบสนองโดยส่งคำตอบหรือ ข้อมูลกลับไปเครื่อง
 อีกครั้งหนึ่งการเรียนการสอนในลักษณะนี้มีข้อดีหลายประการเช่น ความฉับพลันของการให้คำตอบ
 จากโปรแกรมบทเรียนที่วางไว้เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ ผู้เรียน เป็นการทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้
 และทำให้การถ่ายทอดความรู้บรรลุผลด้วยดีเป็นต้น ถึงแม้ว่าการเรียนรู้ในรูปแบบการสื่อสารสอง
 ทางนี้จะมีประสิทธิภาพดีต่อการเรียนรู้ มากกว่าการสื่อสารทางเดียวก็ตาม แต่บางครั้งแล้วใน
 ลักษณะของการศึกษาบางอย่างมีความ จำเป็นต้องใช้การเรียนการสอนในรูปแบบการสื่อสารทาง
 เดียวเพื่อให้ความรู้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพราะจำนวนผู้เรียนอาจจะมากและมีอุปกรณ์ช่วยสอน ไม่
 เพียงพอเป็นต้น สื่อนับว่าเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นตัวกลาง ที่
 ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียน มีความ
 เข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการการใช้สื่อการสอนนั้น ผู้สอน จำเป็นต้องศึกษาถึง
 ลักษณะเฉพาะและคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิดเพื่อเลือกใช้สื่อให้ตรง 58 กับวัตถุประสงค์การเรียน
 และการสอน สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน
 ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้ คำว่า "สื่อ" (Media) เป็นคำที่มาจากภาษาละติน ว่า
 "medium" แปลว่า "ระหว่าง" หมายถึงสิ่งใดก็ตามที่บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่งและ ผู้รับสามารถสื่อสาร
 กันได้ตรงตามวัตถุประสงค์เมื่อมีการนำสื่อมาใช้ในกระบวนการเรียน การสอนก็เรียกสื่อที่ว่า "สื่อ
 การเรียนการสอน" (Instruction Media) หมายถึงสื่อชนิดใดก็ตามที่บรรจุเนื้อหาหรือสาระการ
 เรียนรู้ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการ เรียนรู้เนื้อหาหรือสาระนั้นๆ ปัจจุบันเป็นที่
 ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าการเรียนรู้ไม่ได้ จำกัดอยู่ เฉพาะในห้องเรียนหรือในโรงเรียน ผู้สอนและ
 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อต่างๆ อย่างหลากหลายสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาและทุกสถานที่สื่อที่

นำมาใช้เพื่อการเรียนรู้ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเรียกว่า "สื่อการเรียนรู้" ซึ่งหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ รอบตัวไม่ว่าจะเป็นวัสดุของจริง บุคคลสถานที่ เหตุการณ์หรือความคิดก็ตาม ถือเป็นสื่อ การเรียนรู้ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าเราเรียนรู้จากสิ่งนั้นๆ หรือนำสิ่งนั้นๆเข้ามาสู่การเรียนรู้ของเราหรือไม่สื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึงสื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทป บันทึกเสียง สไลด์วิทยุโทรทัศน์วีดิทัศน์แผ่นภูมิภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับ การเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือ จุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ได้เป็นอย่างดี

3. ประเภทของสื่อการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้สามารถจำแนกออกตามลักษณะได้ เป็น 3 ประเภท คือ

3.1 สื่อสิ่งพิมพ์หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่แสดงหรือเรียบ เรียงสาระความรู้ต่างๆโดยใช้ตัวหนังสือที่เป็นตัวเขียน หรือตัวพิมพ์ เป็นสื่อในการแสดง ความหมายสื่อสิ่งพิมพ์ มีหลายชนิดได้แก่ เอกสาร หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์นิตยสาร วารสาร บันทึกgrayงาน ฯลฯ

3.2 สื่อเทคโนโลยีหมายถึงสื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นใช้ควบคู่กับเครื่องมือ โสตทัศนวัสดุหรือ เครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ๆเช่น แถบบันทึกภาพพร้อมเสียง(วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียง ภาพนิ่ง สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้ สื่อเทคโนโลยียังหมายรวมถึง กระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ใน กระบวนการเรียนรู้เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น 1 กิดานันท์ มะลิตทอง, สื่อการสอนและฝึกอบรมจากสื่อ พื้นฐานถึงสื่อดิจิทัล, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548, 18) 59

3.3 สื่ออื่นๆ นอกเหนือจากสื่อ2 ประเภทที่กล่าวไปแล้วยังมีสื่ออื่นๆ ที่ส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีสื่อที่ กล่าวนี้ได้แก่

1.บุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญในสาขา ต่างๆซึ่งสามารถถ่ายทอดสาระความรู้แนวคิดและประสบการณ์ไปสู่บุคคลอื่น เช่น บุคลากร ในท้องถิ่น แพทย์ตำรวจ นักธุรกิจ เป็นต้น

2. ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึงสิ่งมีอยู่ตามธรรมชาติและ สภาพแวดล้อมตัวผู้เรียน เช่น พืชผักผลไม้ปรากฏการณ์ห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

3. กิจกรรม / กระบวนการ หมายถึงกิจกรรม หรือกระบวนการที่ผู้สอน และผู้เรียนกำหนดขึ้นเพื่อสร้างเสริม ประสบการณ์การเรียนรู้ใช้ในการฝึกทักษะซึ่งต้องใช้ กระบวนการคิดการปฏิบัติการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น บทบาทสมมติการสาธิตการจัดนิทรรศการการทำโครงการ เกม เพลง เป็นต้น 4. วัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นใช้เพื่อประกอบการเรียนรู้เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิแผนที่ตารางสถิติรวมถึงสื่อประเภทเครื่องมือ และ

อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ เช่น อุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์ เครื่องมือช่าง เป็นต้น ทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาการเรียนรู้ ก่อนอื่น เราควรจะทราบถึงว่า การเรียนรู้คือ ในที่นี้ การเรียนรู้หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และ พฤติกรรมใหม่นี้เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนอง ตามธรรมชาติหรือสัญชาตญาณ หรืออุณหภูมิภาวะ หรือพิษยาต่างๆ หรืออุบัติเหตุ หรือความ บังเอิญ พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจะต้องเปลี่ยนไปอย่างค่อนข้างถาวรจึงจะถือว่าเกิดการ เรียนรู้ขึ้น หากเป็นการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวก็ยังไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ (Theory learning) การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้าง ถาวร อันเป็นผลมาจาก ประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอาจมี 3 ด้าน เมื่อบุคคล เกิดการเรียนรู้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้ (Bloom, 1959) 1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (Cognitive Domain) หมายถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระใหม่ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้มากขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง 60 2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทักษะคิด ค่านิยม (Affective Domain) หมายถึง เมื่อบุคคล ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกทางด้านจิตใจ ความเชื่อ ความสนใจ 3. ความเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ (Psychomotor Domain) หมายถึงการที่บุคคลได้เกิดการ เรียนรู้ทั้งในด้านความคิด ความเข้าใจและเกิดความรู้สึกนึก คิด ค่านิยม ความสนใจด้วยแล้วได้นำเอา สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ จึงทำให้เกิดความชำนาญ มากขึ้น เช่น การใช้มือเป็นต้น ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม(Learning Theory : Behaviorism)

ประกอบด้วยแนวคิดสำคัญ 3 แนวคิด (ทิสนา แชมมณี. 2548 : 50)ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory)
2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข (Conditioning Theory)
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner Behavior Theory)

1. ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory)

1.1 หลักการเรียนรู้ กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus - S) กับการตอบสนอง (Response - R) โดยมีหลักเบื้องต้นว่า “การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่ง เร้ากับการตอบสนอง โดยที่การตอบสนองมักจะออกมาเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลาย รูปแบบ จนกว่าจะพบรูปแบบ ที่ดี หรือเหมาะสมที่สุด เราเรียกการตอบสนองเช่นนี้ ว่าการลองถูกลองผิด (Trial and error) นั่นคือ

การเลือกตอบสนองของผู้เรียนรู้จะ กระทำด้วยตนเองไม่มีผู้ใดมากำหนดหรือชี้ช่องทางในการปฏิบัติให้และเมื่อเกิดการ เรียนรู้ขึ้นแล้ว การตอบสนองหลายรูปแบบจะหายไปเหลือเพียงการตอบสนองรูปแบบเดียวที่เหมาะสมที่สุด และพยายามทำให้การตอบสนองเช่นนั้นเชื่อมโยงกับ สิ่งเร้าที่ต้องการให้เรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ

1.2 กฎการเรียนรู้

1.2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะ เกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ 61

1.2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือ กระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

1.2.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิด จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะ เกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

1.2.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่ พึงพอใจย่อมอยากจะ เรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่ยอมเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็น ปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

1.3 การประยุกต์ใช้ในด้านการเรียนการสอน

1.3.1 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูกด้วยตนเองบาง จะ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหา โดยสามารถจดจำผลจาก การเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

1.3.2 การสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมทางการ เรียนให้แก่ผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการก่อนการเรียนเสมอ

1.3.3 หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องใดแล้ว ต้องให้ ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ และให้ผู้เรียนฝึกฝน อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

1.3.4 เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ นั้นไปใช้

1.3.5 การให้ผู้เรียนได้รับผลที่น่าพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classic Conditioning Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกนั้น ผู้ริเริ่มตั้งทฤษฎีนี้ เป็นคนแรก คือ พาฟลอฟ (Pavlov) ต่อมาภายหลังวัตสัน (Watson) ได้นำเอา แนวคิดของพาฟลอฟไปดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.1 หลักการเรียนรู้ พาฟลอฟเชื่อว่า การเรียนรู้ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการวางเงื่อนไข (Conditioning) คือ การตอบสนองหรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้น ๆ ต้องมีเงื่อนไขหรือ 62 มีการสร้างสถานการณ์ให้เกิดขึ้น เช่น สุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งแล้วน้ำลายไหล เป็นต้น โดยเสียงกระดิ่งคือสิ่งเร้าที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข ซึ่งเรียกว่า “สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข (Conditioned stimulus) และปฏิบัติกริยาการเกิดน้ำลายไหลของสุนัข เรียกว่า “การตอบสนองที่ถูกวางเงื่อนไข (Conditioned response) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข

2.2 กฎการเรียนรู้

1.2.1 กฎการลบพฤติกรรม (Law of Extinction) การตอบสนองที่เคย ปรากฏจะไม่ปรากฏถ้าสิ่งเร้านั้นออก

1.2.2 กฎการคืนสภาพเดิม (Law of Spontaneous recovery) หลังจาก ที่ลบพฤติกรรมนั้นไปแล้วจะไม่เกิดพฤติกรรมที่วางเงื่อนไขนั้นอีกแต่ระยะหนึ่งหรือบางครั้ง ก็อาจเกิดพฤติกรรมนั้นได้อีก

1.2.3 กฎการสรุปความเหมือน (Law of Generalization) ถ้ามีสิ่งเร้าอื่น ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับสิ่งเร้าที่มีการวางเงื่อนไขอินทรีย์จะตอบสนองเหมือนสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขนั้น

1.2.4 กฎการจำแนกความแตกต่าง (Law of Discrimination) เป็นลักษณะ ที่ผู้เรียนสามารถแยกแยะสิ่งที่แตกต่างกันได้เช่น งูเห่ามีพิษ งูสิงที่ไม่มีพิษ

2.3 การประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

2.3.1 ในแง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.3.2 การวางเงื่อนไข เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางด้านอารมณ์

2.3.3 การลบพฤติกรรมที่วางเงื่อนไข

2.3.4. การสรุปความเหมือนและการแยกความแตกต่าง

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner Behavior Theory)

3.1 หลักการเรียนรู้ ทฤษฎี การวางเงื่อนไขด้วยการก ระทำ (Operant Conditioning Theory) เกิดขึ้นโดยมีแนวความคิด ของสกินเนอร์ (D.F. Skinner) ในสมัยของสกิน เนอร์ ปี 1950 สหรัฐอเมริกาได้เกิดวิกฤติการการขาดแคลนครูที่มีประสิทธิภาพเขา จึงได้คิดเครื่องมือช่วยสอน ขึ้นมาเพื่อปรับปรุงให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพ เครื่องมือที่คิดขึ้นมาสำเร็จเรียกว่าบทเรียน สำเร็จรูป หรือการสอนแบบโปรแกรม 63 (Program Instruction or Program Learning) และ เครื่องมือช่วยในการสอน (Teaching Machine) เป็นที่นิยมแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน หลักการเรียนรู้ ทฤษฎี สกินเนอร์ (Skinner) กับทฤษฎีการวางเงื่อนไข แบบการกระทำ (Operant Conditioning) โดยจากแนวความคิดที่ว่าความสัมพันธ์ ระหว่างพฤติกรรมกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งก่อให้เกิด

พฤติกรรม และผลของการ กระทำของพฤติกรรมนั้นโดยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนั้น ทฤษฎีนี้เน้น การกระทำ ของผู้ที่เรียนรู้มากกว่าสิ่งที่ผู้สอนกำหนดขึ้น A คือสภาพแวดล้อม S คือสิ่งเร้า R คือการ ตอบสนอง C คือผลกรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยที่ C+ เป็นผลกรรมที่ผู้กระทำพึงพอใจ C- เป็นผลกรรมที่ผู้กระทำไม่พึงพอใจ จะเห็นได้ว่า ในสภาพแวดล้อมมีสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้กระทำแสดง พฤติกรรม ออกมา ซึ่งพฤติกรรมนั้น จะมีผลกรรมตามมาและผลกรรมนั้นทำให้อาจจะเพิ่มขึ้น หรือ ระดับคงที่หรือลดลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าถ้าเป็นผลกรรมพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

3.2 กฎแห่งการเรียนรู้คือ กฎการเสริมแรง ซึ่งมีอยู่ 2 เรื่อง คือ

3.2.1 ตารางกำหนดการเสริมแรง (Schedule of Reinforcement) เป็นการใช้อุปกรณ์ บางอย่างเช่น เวลาพฤติกรรม เป็นตัวกำหนดในการเสริมแรง

3.2.2 อัตราการตอบสนอง (Response Rate) เป็นการตอบสนองที่ เกิดขึ้นจากการ เสริมแรงต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นมากน้อยและนานคงทนถาวรเท่าใด ย่อม แล้วแต่ตารางกำหนดการ เสริมแรงนั้น ๆ เช่นตารางกำหนดการเสริมแรงบางอย่าง ทำให้มีอัตราการตอบสนองมากและ บางอย่างมีอัตราการตอบสนองน้อยเป็นต้น

3.3 การนำไปใช้ในการเรียนการสอน

1. การใช้กฎการเรียนรู้ กฎที่ 1 คือกฎการเสริมแรงทันทีทันใดมักใช้ เมื่อต้องการให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว เช่นทีละครั้งที่ผู้เรียนตอบคำถามถูก ครูจะรีบเสริมแรงทันที อาจเป็นคำ ชม เครื่องหมายรูปดาว เป็นต้น ซึ่งเหมาะในการ ใช้กับเด็กเล็ก เช่น ชั้นอนุบาล ประถม ส่วนกฎที่ 2 คือกฎการเสริมแรงเป็นครั้งเป็น คราวมักใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนรู้เกิดการเรียนรู้นานต่อไปเรื่อย ๆ แล้วแต่จะ เหมาะสมของผู้เรียน และโอกาสที่จะใช้ซึ่งเหมาะสมสำหรับเด็กโต เป็นต้น 64

2. บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Learning) บทเรียนสำเร็จรูปเริ่มขึ้น เมื่อปี ค.ศ. 1954 จากแนวความคิดของสกินเนอร์ จากทฤษฎีการวางเงื่อนไขใน ห้องเรียน ผู้เรียนแต่ละคนได้รับการ เสริมแรงน้อยและยังห่างจากเวลาที่แสดง พฤติกรรม เป็นเวลานานเกินไปจนขาดประสิทธิภาพเพื่อ แก้ไขปัญหานี้เขาจึงเสนอ บทเรียนสำเร็จรูป โดยมีจุดประสงค์ว่าผู้เรียนจะได้รับการเสริมแรงทันทีที่ แสดง พฤติกรรมที่ถูกต้องบทเรียนจะแบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยและข้อย่อย ๆ มี 2 ลักษณะ คือ

- การจัดเรียงบทเรียนเป็นเส้นตรง (Linear Programming) ลำดับ ชั้นของบทเรียนจากง่าย ไปยาก โดยเริ่มจากหน่วยแรกไปเรื่อยตามลำดับโดยถือว่าการเรียนชั้นแรกเป็นพื้นฐานของ ชั้นตอน ต่อไปและมีคำถามในลักษณะเติมคำใน ช่องว่างให้ผู้เรียนตอบ มีคำตอบแล้วจึง เปิดดู เหมาะสำหรับวิชาที่เรียงตามลำดับขั้นตอน

- บทเรียนที่มีเป็นตอน (Branching Programming) เป็นบทเรียนที่ ผู้เรียนมีโอกาสที่ได้รับ คำอธิบายเพิ่มเติมในกรณีที่ตอบคำถามไม่ถูก ส่วนวิธีเรียนก็ เรียงจากง่ายไปยากแต่ลักษณะคำถาม จะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) เมื่อผู้เรียนตอบคำถามหมดแล้วจึงพลิกไปดูคำตอบ

- การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) คือการปรุงแต่ง พฤติกรรมให้เป็นไปใน ทิศทางที่ต้องการซึ่งมี 4 ลักษณะคือ

1. การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรมเดิมที่เหมาะสมไว้
2. การสร้างเสริมพฤติกรรมใหม่
3. การลดพฤติกรรม

4. การสอนวิธีการพูด หรือที่เรียกว่าพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) สกินเนอร์ได้ ผลิตเครื่องบันทึกเสียงขึ้นในปี ค.ศ. 1963 เพื่อใช้ ฟังเสียง การอ่านการพูดซึ่งเป็นประโยชน์มากใน วงการด้านภาษา เขากล่าวว่า ภาษาพูดเกิดขึ้นจากการเรียนรู้เมื่อได้รับการเสริมแรง ทฤษฎีการ เรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม (Cognitive theory) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม หรือกลุ่มความรู้ ความเข้าใจ หรือบางครั้งอาจ เรียกว่ากลุ่มพุทธินิยม เป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการทางปัญญาหรือ ความคิด นัก คิดกลุ่มนี้ เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ไม่ใช่เรื่องของพฤติกรรมที่เกิด จากกระบวนการ ตอบสนองต่อสิ่ง เร้าเพียงเท่านั้น การเรียนรู้ของมนุษย์มีความซับซ้อนยิ่งไปกว่านั้น การเรียนรู้เป็น กระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย และความสัมพันธ์ 65 ของ ข้อมูล และการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและการแก้ปัญหาต่างๆ การเรียนรู้เป็น กระบวนการ ทางสติปัญญาของมนุษย์ในการที่จะสร้างความรู้ความ เข้าใจให้แก่ตนเอง ทฤษฎีกลุ่มนี้ เกิดขึ้นจาก แนวคิดของชอมสกี (Chomsky) ที่ไม่เห็น ด้วยกับสกินเนอร์ (Skinner) บิดา ของทฤษฎีพฤติกรรม นิยม ในการมองพฤติกรรมมนุษย์มนุษย์ไว้ว่า เป็น เสมือนการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ชอมสกีเชื่อว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นเป็นเรื่องของภายใน จิตใจ มนุษย์ไม่ใช่ผ้าขาวที่เมื่อใส่สีอะไรลงไปก็จะกลายเป็น สีนั้น มนุษย์มีความนึกคิด มีอารมณ์จิตใจและความรู้สึกภายในที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการ ออกแบบการเรียนการสอน ก็ควรที่จะคำนึงถึงความแตกต่างภายในของมนุษย์ด้วยประกอบด้วย ทฤษฎีที่สำคัญ คือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่ม เกสตัลท์ (Gestalt)
2. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา บรูเนอร์ (Bruner)
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning) ออซูเบล (Ausubel)

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่ม เกสตัลท์ (Gestalt) คำว่า“Gestalt” หมายถึง ส่วนรวมทั้งหมดหรือ โครงสร้างทั้งหมด ซึ่งเป็นคำที่มาจาก ภาษาเยอรมัน ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ เป็นแนวคิด ของนักจิตวิทยาในกลุ่ม เกสตัลท์ เกิดขึ้นในระยะใกล้เคียงกับพฤติกรรมนิยม ผู้นำกลุ่มได้แก่ แมกซ์เวอร์

ไซเมอร์ และ ผู้ร่วมกลุ่ม 2 คน เคอร์ท คอฟฟ์กา และวอล์ฟแกง โคลเลอร์ เป็นชาวเยอรมัน 1.1 หลักการเรียนรู้ กลุ่มเกสตัลท์กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เห็นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อยนั้นจะต้องเกิด จากประสบการณ์เดิม และการเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้น 2 ลักษณะคือ 1. การรับรู้(perception)หมายถึงการ แปลความหมายหรือการตีความต่อ สิ่งเร้าของอวัยวะ รับสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งห้าส่วนได้แก่ หู จมูก ลิ้น และผิวหนังโดย การตีความนี้มักอาศัยประสบการณ์เดิม การเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ได้ สรุปเป็นกฎการเรียนรู้ของ ทั้งกลุ่มออกเป็น 4 กฎ เรียกว่ากฎการจัดระเบียบเข้าด้วยกัน (The Laws of Organization) ดังนี้

1. กฎแห่งความแน่นอนหรือชัดเจน (Law of Pragnanz)
2. กฎแห่งความคล้ายคลึง (Law of Similarity)
3. กฎแห่งความใกล้ชิด (Law of Proximity)
4. กฎแห่งการสิ้นสุด / กฎแห่งความสมบูรณ์ (Law of Closure) 66

1. กฎแห่งความแน่นอนหรือชัดเจน (Law Pragnanz) การเรียนรู้ที่ดีต้อง มีความชัดเจน และแน่นอน เพราะผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมแตกต่างกัน เมื่อต้องการให้ มนุษย์เกิดการรับรู้ ในสิ่ง เดียวกัน ต้องกำหนดองค์ประกอบขึ้น 2 ส่วน คือ - ภาพหรือข้อมูลที่ต้องการให้การ สนใจ เพื่อเกิด การเรียนรู้ใน ขณะนั้น (Figure) -ส่วนประกอบหรือพื้นฐานของการรับรู้ (Background or Groud)

2. กฎแห่งความคล้ายคลึง (The law of Similarity) เป็นการวางหลักการ รับรู้ในสิ่งที่ คล้ายคลึงกันเพื่อจะได้รู้ว่าสามารถจัดเข้ากลุ่มเดียวกัน

3. กฎแห่งความใกล้ชิด (The law of Proximity) เป็นการกล่าวถึงว่าถ้าสิ่ง ใดหรือ สถานการณ์ใดที่มีความใกล้ชิดกัน ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งนั้นไว้แบบเดียวกัน

4. กฎแห่งการสิ้นสุด/กฎแห่งความสมบูรณ์ (Law of Closure) สิ่งเร้าที่ขาดหายไปผู้เรียน สามารถรับรู้ให้เป็นภาพสมบูรณ์ได้โดยอาศัยประสบการณ์เดิม 2. การหยั่งเห็น (Insight) หมายถึง การเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยจะเกิดแนวความคิดใน การเรียนรู้หรือการแก้ปัญหาขึ้นอย่างฉับพลัน ทันทีทันใด (เกิดความคิดแวบขึ้นมาในสมอง ทันที) มองเห็นแนวทางการแก้ปัญหาตั้งแต่จุดเริ่มต้น เป็นขั้นตอนจนถึงจุดสุดท้ายที่สามารถ จะแก้ปัญหาได้ กลุ่มนี้มีแนวคิดว่า การเรียนรู้เกิดได้จากการ จัดสิ่งเร้าต่าง ๆ มารวมกันเริ่มต้น ด้วยการ รับรู้โดยส่วนรวมก่อนแล้ว จึงจะสามารถวิเคราะห์เรื่อง การเรียนรู้ส่วนย่อยที่ละส่วน ต่อไป ในปัจจุบันได้มีผู้นำวิธีการเรียนรู้ของกลุ่ม เกสตัลท์มาใช้อย่าง กว้างขวาง โดยเชื่อ ว่าเมื่อผู้เรียนได้ เรียนรู้โดยหลักของเกสตัลท์แล้ว ผู้เรียนจะมีสติปัญญา และ ความคิด สร้างสรรค์ และมีความรวดเร็วในการเรียนรู้ เพิ่มมากขึ้น

1.2 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

1.2.1 ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง และมีอิสระที่จะให้ ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ทั้งที่ถูกต้องและผิด เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของ ข้อมูล และเกิดการหยั่งเห็น

1.2.2 เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน โดยใช้แนวทางต่อไปนี้

- เน้นความแตกต่าง
- กระตุ้นให้มีการเดาและหาเหตุผล
- กระตุ้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม 67
- กระตุ้นให้ใช้ความคิดอย่างรอบคอบ
- กำหนดขอบเขตไม่ให้อภิปรายออกนอกประเด็น

1.2.3 การกำหนดบทเรียนควรมีโครงสร้างที่มีระบบเป็นขั้นตอน เนื้อหา มีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน

1.2.4 คำนึงถึงเจตคติและความรู้สึกของผู้เรียน พยายามจัดกิจกรรมที่ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้ และควร จัดโอกาสให้ผู้เรียนรู้สึกประสบความสำเร็จด้วย

1.2.5 บุคลิกภาพของครูและความสามารถในการถ่ายทอด จะเป็นสิ่งจูงใจ ให้ผู้เรียนมีความศรัทธาและครูจะสามารถเข้าไปอยู่ใน Life space ของผู้เรียนได้

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา บรุนเนอร์ (Bruner) บรุนเนอร์ (Bruner) เป็นนักจิตวิทยาที่สนใจและศึกษาเรื่องของพัฒนาการทาง สติปัญญาต่อเนื่องจากเพียเจต์ บรุนเนอร์เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจและ การเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตัวเอง (discovery learning)

แหล่งที่มา : ชูชัย สมितिไกร, พฤติกรรมผู้บริโภค (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553) 365 การบริการที่มีระดับการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้รับบริการกับผู้ให้บริการสูงมีความแตกต่างจากบริการที่มีการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการต่ำ กล่าวคือ การรับบริการที่มีระดับการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้รับบริการกับผู้ให้บริการสูงลูกค้าจะต้องเข้าไปในสถานบริการและอยู่ในที่นั้นตลอดเวลาของการบริการ โดยมีการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตลอดเวลา นั้น การให้บริการประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการบริการที่ลูกค้ามีส่วนร่วมทั้งกระบวนการ ในทางตรงกันข้ามการบริการที่มีปฏิสัมพันธ์ต่ำลูกค้าไม่จำเป็นต้องมีการติดต่อกับผู้ให้บริการโดยตรง แต่มักจะติดต่อผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือต่างๆ

2.1.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับ

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 1-71) ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ

2.1.3 วิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอาหรับและการท่องเที่ยว

จากงานวิจัยของนายวุฒิชัย ปูเต๊ะ (2559) เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียน และ 3) เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมปฏิบัติของศาสนาอิสลามในเรื่องฮาลาลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยจากประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน จำนวน 385 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบตามสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.701 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และสถิติอนุมาน (Inference Statistics) ได้แก่ การแจกแจง ไคสแควร์ (Chi-Square) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียนส่วนใหญ่เดินทางมาประเทศไทยครั้งแรก มีระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย 6-10 วัน เดินทางมากับเพื่อน/คู่รัก ตัดสินใจเลือกที่พักด้วยตนเอง มีค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย 2,000-3,000 USD เลือกพักโรงแรม 3-5 ดาว เดินทางทุกช่วงเวลา/ตามสะดวก โดยวัตถุประสงค์หลักที่เดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ เพื่อพักผ่อน เลือกซื้อของที่ระลึกจากแหล่งท่องเที่ยวกลับไปในการท่องเที่ยวครั้งนี้ เลือกแท็กซี่/รถรับจ้างที่ให้บริการผ่าน Application (Grab, Uber) เป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ต้องการเดินทางไปห้างสรรพสินค้าชั้นนำ และรู้จักหรือทราบข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยจากอินเทอร์เน็ต 2) ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียน พบว่า (1) ผู้ร่วมเดินทาง ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกที่พักค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย และช่วงเวลาในการเดินทาง มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) จำนวนครั้งในการเดินทางมาประเทศไทย ผู้ร่วมเดินทาง ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกที่พัก และค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) จำนวนครั้งในการเดินทางมาประเทศไทย ผู้ร่วมเดินทาง ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกที่พัก ค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย และประเภทที่พักมีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 (1) ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ประเภทที่พัก และช่วงเวลาในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้ส่วนตัว เฉลี่ยต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (3) ผู้ร่วมเดินทาง และค่าใช้จ่ายตลอด ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยบทบัญญัติ ทางศาสนาอิสลามในเรื่องฮาลาลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพบว่า (1) นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.29$) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบทบัญญัติของศาสนาอิสลามในเรื่องฮาลาลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า (1) นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันให้

ความสำคัญปัจจัยด้านบทบัญญัติของศาสนาอิสลามในเรื่องฮาลาลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวใน ภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (2) นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียนที่มี การศึกษาต่างกันให้ความสำคัญปัจจัยด้านบทบัญญัติของศาสนาอิสลามในเรื่องฮาลาลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า นักท่องเที่ยวชาว มุสลิมอาเซียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญปัจจัยด้านบทบัญญัติของศาสนา อิสลามในเรื่องฮาลาลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในภาพรวมมากกว่านักท่องเที่ยวชาวมุสลิมอาเซียน ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

จากงานวิจัยของนางสาวปิ่นมณีส จันทนวงษ์ (2559) เรื่อง ศึกษาการท่องเที่ยวแบบฮาลาล มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการให้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิมในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการท่องเที่ยวแบบฮาลาลมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการให้บริการของนักท่องเที่ยว มุสลิมในจังหวัดชลบุรี ด้วยการใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวมุสลิมในจังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คนโดยใช้ SPSS ในการวิเคราะห์ โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานโดย เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ Multiple regression analysis)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักท่องเที่ยวมุสลิมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.5 อายุ 35-44 ปี ร้อยละ 34.5 สถานภาพสมรส ร้อยละ 61.8 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 54.3 ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 29.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 1,000 USD

ร้อยละ 49.0 ความคิดเห็นการท่องเที่ยวแบบฮาลาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.49$) และความคิดเห็นความพึงพอใจในการให้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิมในจังหวัดชลบุรีอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีเพียงด้านสถานภาพ เพียงตัวแปรเดียวที่แตกต่างกันโดยสถานภาพสมรสกับหม้ายหรือหย่าร้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยด้านการท่องเที่ยวแบบฮาลาล มีผลต่อความพึงพอใจในการให้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิมในจังหวัดชลบุรี พบว่าความพึงพอใจในการให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว คือ ปัจจัยสถานที่ท่องเที่ยวเป็นมิตรและเหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม (X1) ปัจจัยโรงแรมที่พักเหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม(x7) และปัจจัยระดับความสามารถทางภาษาในเรื่องการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวมุสลิม (x9) ซึ่งส่งผลทางบวก

จากงานวิจัยของนายรอมยี มอหิ (2560) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้นวัตกรรมหนังสือการ์ตูน ที่บูรณาการกับวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนใต้กรณีศึกษา : โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ มีข้อความว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคม ภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งที่มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายไปพร้อม ๆ กับการแผ่ขยายของศาสนาอิสลาม ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้เป็นพื้นที่ 1 มีประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิมที่ยึดถือในหลักคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งถูกเขียนด้วยภาษาอาหรับทำให้คนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาเรียนรู้ภาษาอาหรับเป็นอย่างมาก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอาหรับของนักเรียนในการเรียนภาษาอาหรับ โดยใช้บทเพลงอนาซีดสำหรับนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอาหรับก่อนและหลังการทดลอง โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีอิสลามวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 40 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ผลการศึกษาพบว่า การสอนภาษาอาหรับเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยใช้บทเพลงอนาซีดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการฟังของนักเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอาหรับโดยใช้บทเพลงอนาซีดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวมอยู่ที่ ($\bar{x} = 4.6$) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอาหรับในอนาคต

จากงานวิจัยของนายอรุณี มุลละ (2555) เรื่อง แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบแรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวนานาชาติในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศ อายุ และถิ่นสำนึก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนานาชาติ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) กรณีพบความแตกต่างเป็นรายคู่ จะ ใช้การวิเคราะห์รายคู่ด้วยวิธี แอล เอส ดี (LSD-Least Significant Different)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุ 20-35 ปี มีถิ่นพำนักในทวีปเอเชีย มีสถานภาพสมรสมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพลูกจ้าง
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า เดินทางมาประเทศไทย ครั้งแรก ใช้ระยะเวลาท่องเที่ยว 1 - 3 สัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางมาประเทศไทยด้วยตนเอง เดินทางมากรุงเทพฯ เพราะสถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงโด่งดัง สนใจมาใช้บริการนวดแผนไทย มีแผนใช้เงินในการเที่ยวน้อยกว่า 50,000 บาท และมีจุดมุ่งหมายที่จะอยู่ท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ
3. แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแรงจูงใจทางกายภาพ ($\bar{x} = 3.59$) และด้านแรงจูงใจทางวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.48$) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านแรงจูงใจระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 3.12$) และด้านแรงจูงใจทางสถานภาพและชื่อเสียง ($\bar{x} = 3.25$) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
4. เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานครระหว่างเพศ และอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ขึ้นต้น ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม จะเห็นได้ว่าเล่มวิจัยที่ได้ศึกษามานั้น หลายๆ เล่มจะค้นคว้าเกี่ยวกับความพึงพอใจและแรงจูงใจของผู้ใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวชาวอาหรับ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย และการให้บริการที่ดีของเจ้าหน้าที่ต่อนักท่องเที่ยวเหล่านั้นเป็นสิ่งที่

ควรปฏิบัติ ฉะนั้นการเรียนรู้และเพิ่มทักษะด้านภาษาอาหรับถิ่นจึงมีความสำคัญ ซึ่งทางคณะวิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการต่อนักท่องเที่ยวชาวอาหรับ นั่นก็คือ ไม่สามารถสื่อสารภาษาอาหรับถิ่นได้ เนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้คำและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นที่จะนำมาสื่อสาร ดังนั้นคณะวิจัยจึงศึกษาการใช้คำและตัวอย่างบทสนทนาของภาษาอาหรับถิ่นนำมารวบรวมเป็นหนังสือและนำมาทดสอบประสิทธิภาพโดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 1 ในรายวิชาภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดยะลาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นเครื่องมือในการประเมินครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาภาษาอาหรับที่ได้เรียนรู้จากหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวและ เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการศึกษาตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาประชากรทั้งหมด 40 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลาเพื่อทดสอบความพึงพอใจ กับข้อมูลการใช้คำและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เนื่องจากว่าการศึกษานี้เป็นการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ (Independent study) จึงใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพียง 40 คน ที่อยู่ในชั้นเรียนเท่านั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยประกอบด้วย

- 2.1 หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- 2.2 แบบทดสอบ
- 2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้หนังสือ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้าง คือ

1. หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว โดยในหนังสือเล่มนี้จะประกอบไปด้วยหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่น และสำนวนบทสนทนาภาษาอาหรับถิ่นที่ใช้ในการบริการการท่องเที่ยว โดยจะแบ่งตามสำเนียงของแต่ละประเทศเป็น 7 บทด้วยกัน คือ

- 1.1 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศคูเวต
- 1.2 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศซาอุดีอาระเบีย
- 1.3 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศซีเรีย
- 1.4 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศอียิปต์
- 1.5 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศโมร็อกโก

1.6 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศจอร์แดน

1.7 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศตูนิเซีย

หนังสือเล่มนี้มีหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่น สำนวนบทสนทนา เสริมคำอ่านเป็นภาษาไทย และความหมายเป็นภาษาไทย เพื่อให้ง่ายแก่ผู้อ่านและผู้สนใจศึกษาหนังสือเล่มนี้

2.แบบทดสอบ เกี่ยวกับหลักการใช้คำและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มนี้ โดยจะให้ทำการทดสอบก่อนเรียนการกำหนดระยะเวลาในการทดสอบก่อนเรียน และจะมีการเรียน 40 นาทีต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นจะมีการทดสอบหลังเรียน โดยแบบทดสอบนี้จะประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่นและบทสนทนาภาษาอาหรับถิ่น จำนวน 30 ข้อแบบทดสอบนี้ได้จัดในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เว็บไซต์ www.Quizz.com เพื่อความสะดวกและมีความสนุกสนานในการทำแบบทดสอบอีกด้วย

3.แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้หนังสือ หลังจากได้รวบรวมข้อมูลจนเป็นหนังสือโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอาหรับมาแล้ว ทีมวิจัยก็ได้ทำการสอนและทดสอบกลุ่มเป้าหมาย และในส่วน of แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อหนังสือ ทีมวิจัยได้สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจังหวัดยะลาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ในรายวิชาภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 40 คน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

- 1.ด้านเนื้อหา สาระ มี 2 ข้อ
- 2.ด้านรูปแบบการจัดเรียง มี 4 ข้อ
- 3.ด้านการนำไปใช้ มี 2 ข้อ

โดยทีมวิจัยสร้างด้วย Google Form โดยให้นักศึกษาทำการประเมินตามระดับความพึงพอใจตามลำดับหัวข้อที่เตรียมไว้

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทีมวิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำของภาษาอาหรับถิ่นสำนวนที่จำเป็นต้องใช้เมื่อใช้บริการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและประโยคต่างๆในชีวิตประจำวัน ของประเทศต่างๆซึ่งยกมา 7 ประเทศ

2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

3. จากการรวบรวมข้อมูล จัดลำดับหมวดหมู่แล้ว ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอาหรับตรวจสอบอย่างถูกต้องแล้ว จึงนำดำเนินการต่อจนแล้วเสร็จ กลายเป็นเล่มหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

4. นำมาแปลงไฟล์เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book)

5. นำหนังสือที่ได้มาทดสอบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้วิธีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างในเว็บไซต์ www.Quizz.com

6. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

7. นำผลจากการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล

8. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาสรุปแล้วทำเป็นรายงาน

9. นำรายงานทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรายงาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาประเมินตามเกณฑ์ 75/75 โดยนำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเสร็จเรียบร้อยและตรวจสอบความถูกต้องแล้วผู้ศึกษาได้ทำการลงคะแนนและข้อมูลที่ได้รับ ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปมา คำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้

โครงสร้างของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (five-point Likert scale) เพื่อให้ผู้ตอบสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นได้ 5 ระดับดังนี้

-พอใจมากที่สุด very satisfied ให้ 5 คะแนน

-พอใจ Satisfied ให้ 4 คะแนน

-ปานกลาง Neutisfied ให้ 3 คะแนน

-ไม่พอใจ Dissatisfied ให้ 2 คะแนน

-ไม่พอใจอย่างยิ่ง very dissatisfied ให้ 1 คะแนน

วิธีการแบ่งช่วงเท่าของพิสัย (range) คะแนนของข้อความ เป็นระดับ 5 ระดับ โดยได้ค่าเฉลี่ยเป็นดัชนีในการแบ่งระดับ ความคิดเห็น ดังนี้

พิสัย(Page)=(คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด /จำนวนชั้น) ดังนั้น เกณฑ์การแปล ความหมายของคะแนนมีดังต่อไปนี้

-คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึงมีความพอใจมากที่สุด

-คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึงมีความพอใจ

-คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึงมีความพอใจปานกลาง

-คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึงมีความไม่พอใจ

-คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึงมีความไม่พอใจอย่างยิ่ง

และการวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นการบรรยายคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วยสถิติดังต่อไปนี้

- ค่าความถี่ (frequency) คือ หาค่าความถี่คะแนนคำตอบที่ผู้ตอบเลือกตอบในแต่ละหัวข้อของแบบสอบถาม

- ค่าร้อยละ (percentage) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ข้อคำถาม} \times 100}{\text{คำถามทั้งหมด}}$$

- ค่าเฉลี่ย (means) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย (means)

Σ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

x คือ ข้อมูล (ตัวที่ 1,2,3...,n)

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

6. ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำของภาษาอาหารถิ่นของประเทศต่างๆซึ่งยกมา 7 ประเทศ

ส่วนที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนที่จำเป็นต้องใช้ เมื่อใช้บริการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และประโยคต่างๆในชีวิตประจำวัน

2.นำมาเรียบเรียงและจัดหมวดหมู่ ซึ่งทำเป็นสองภาษาภายในชุดเดียวกัน คือ ภาษาอาหารกับ ภาษาไทยและเพิ่มคำอ่านเป็นภาษาไทย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่สนใจจะเรียนรู้ เพื่อให้ง่ายต่อการจำมากขึ้น

3.จากการรวบรวมข้อมูล จัดลำดับหมวดหมู่แล้ว ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอาหารตรวจสอบอย่างถูกต้องแล้ว จึงนำดำเนินการต่อจนแล้วเสร็จ กลายเป็นเล่มหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

4.นำมาแปลงไฟล์เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book)

5.นำหนังสือที่ได้มาทดสอบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้วิธีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังกล่าว โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 สาขาวิชาภาษาอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 40 คน

6.สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์และสรุปผล ว่าหนังสือเล่มนี้ มีคุณภาพหรือไม่ และมีความน่าสนใจมากน้อยแค่ไหน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว นี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพหนังสือภาษาอาหารถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวและเพื่อ

เปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหารับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ผลจากการประเมินหนังสือภาษาอาหารับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
2. คะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือภาษาอาหารับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

ลำดับ	ด้านประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ผลลัพธ์
ด้านเนื้อหา			
1	เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4	ดี
2	เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริง	4	ดี
3	กะทัดรัด เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์	4	ดี
ด้านการใช้ภาษา			
1	ความยากง่ายของคำศัพท์ที่มีความเหมาะสม	3	ปานกลาง
2	มีความถูกต้องตามหลักภาษา	4	ดี
3	การแปลความหมายได้ถูกต้อง	4	ดี
ด้านรูปเล่ม			
1	ออกแบบเล่มสวยงามน่าสนใจ	5	ดีมาก
2	ตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	ดี
3	ขนาดของหนังสือและจำนวนหน้าเหมาะสม	3	ปานกลาง
ด้านคุณค่าของหนังสือ			

1	ให้ความรู้ศัพท์เฉพาะทาง	4	ดี
2	นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4	ดี
3	ส่งเสริมการท่องเที่ยว	4	ดี
	ค่าเฉลี่ย	3.91	ดี

3.ค่าความพึงพอใจจัดอยู่ในระดับใด

ตารางที่ 1 ผลจากการประเมินหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

จากตารางข้างต้นพบว่า คุณภาพของหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ตารางที่ 2 ผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	12	14
2	7	17
3	11	17
4	15	14
5	7	9
6	21	25
7	12	22
8	20	21
9	10	17
10	21	24
11	11	17
12	14	19
13	11	19

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
14	14	17
15	15	17
16	8	15
17	10	16
18	14	19
19	17	20
20	10	13
21	28	28
22	9	17
23	7	14
24	22	26
25	7	12
26	25	26
27	6	20
28	10	6
29	15	17
30	25	26
31	25	28
32	26	28
33	27	29
34	25	25
35	12	29
36	13	21
37	27	29
38	20	27
39	12	17
40	17	21
ค่าเฉลี่ย	15.45	19.95

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
ค่า S.D.	6.64	5.76

จากตาราง 2 พบว่าผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน จากหนังสือภาษาอาหารบดินเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้แบบทดสอบภาษาอาหารบดินโดยทดสอบระบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ www.Quizz.com จากแบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 30 ข้อที่ผ่านการประเมินค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จากผลการทดสอบพบว่าหลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบภาษาอาหารบดินโดยทดสอบระบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ www.Quizz.com นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของ คะแนนหลังเรียน 19.95 ($\bar{X} = 19.95$) คิดเป็นร้อยละคือ 67 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 15.45. ($\bar{X} = 15.45$.) คิดเป็นร้อยละคือ 52 แสดง ว่าการเรียนโดยใช้หนังสือภาษาอาหารบดินเพื่อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาทักษะการเขียน และการสื่อสารภาษาอาหารบดินของ นักศึกษา ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งปรากฏว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของหนังสือภาษาอาหารบดินเพื่อการท่องเที่ยวเล่มนี้สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของเพศผู้ตอบแบบประเมิน

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	14	35
หญิง	26	65
รวม	40	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจเกินครึ่งเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65) และเพศชาย (ร้อยละ 35) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของอายุผู้ตอบแบบประเมิน

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
17 ปี	0	0
18 ปี	2	5
19 ปี	8	20
20 ปีขึ้นไป	30	75
รวม	40	100

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบประเมินที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด เป็นร้อยละ 75 และอายุ 19 ปีลำดับมาก คิดเป็นร้อยละ 20 และอายุ 18 ปี ร้อยละ ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอาหรับที่มีต่อหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

ประเด็น/ด้าน	ค่า เฉลี่ย	ผลลัพธ์
1. ด้านเนื้อหา	4.43	มาก

1.1 คำศัพท์และประโยคอ่านออกเสียงง่าย		
1.2 คำศัพท์และประโยคมีความเหมาะสม	4.35	มาก
2. ด้านการจัดเรียงเนื้อหา/รูปแบบเล่ม	4.28	มาก
2.1 การจัดหมวดหมู่ ของบทสนทนาเป็นระเบียบเรียบร้อย		
2.2 การจัดรูปแบบเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	4.3	มาก
2.3 รูปแบบเล่มสวยงาม น่าอ่าน	4.18	มาก
2.4 ขนาดและรูปแบบอักษร ชัดเจน	4.28	มาก
3.ด้านการนำไปใช้	4.4	มาก
3.1 สามารถนำไปใช้ได้จริง		
3.2 เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้	4.43	มาก
รวม	4.33	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบประเมินสามารถนำหนังสือภาษาอาหารบดถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ ในระดับมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 คิดเป็นร้อยละ 54

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาภาษาอาหรับที่ได้เรียนรู้จากหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวและ รวมถึงเพื่อสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาประชากรทั้งหมด 40 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลาเพื่อทดสอบความพึงพอใจ กับข้อมูลการใช้คำและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เนื่องจากว่าการศึกษานี้เป็นการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ (Independent study) จึงใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพียง 40 คน ที่อยู่ในชั้นเรียนเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยประกอบด้วย

- 2.1 หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- 2.2 แบบทดสอบ
- 2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้หนังสือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้าง คือ

1.หนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว โดยในหนังสือเล่มนี้จะประกอบไปด้วยหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่น และสำนวนบทสนทนาภาษาอาหรับถิ่นที่ใช้ในการบริการการท่องเที่ยว โดยจะแบ่งตามสำเนียงของแต่ละประเทศเป็น 7 บทด้วยกัน คือ

- 1.1 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศคูเวต
- 1.2 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศซาอุดีอาระเบีย
- 1.3 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศซีเรีย
- 1.4 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศอียิปต์
- 1.5 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศโมร็อกโก
- 1.6 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศจอร์แดน
- 1.7 หลักการใช้ภาษาและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นประเทศตูนิเซีย

หนังสือเล่มนี้มีหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่น สำนวนบทสนทนา เสริมคำอ่านเป็นภาษาไทย และความหมายเป็นภาษาไทย เพื่อให้ง่ายแก่ผู้อ่านและผู้ที่สนใจศึกษาหนังสือเล่มนี้

2.แบบทดสอบ เกี่ยวกับหลักการใช้คำและสำนวนภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มนี้ โดยจะให้ทำการทดสอบก่อนเรียนการกำหนดระยะเวลาในการทดสอบก่อนเรียน และจะมีการเรียน 40 นาทีต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นจะมีการทดสอบหลังเรียน โดยแบบทดสอบนี้จะประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาอาหรับถิ่น และบทสนทนาภาษาอาหรับถิ่น จำนวน 30 ข้อแบบทดสอบนี้ได้จัดในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เว็บไซต์ www.Quizz.com เพื่อความสะดวกและมีความสนุกสนานในการทำแบบทดสอบอีกด้วย

3.แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้หนังสือ หลังจากได้รวบรวมข้อมูลจนเป็นหนังสือโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอาหรับมาแล้ว ทีมวิจัยก็ได้ทำการสอนและทดสอบกลุ่มเป้าหมาย และในส่วน of แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อหนังสือ ทีมวิจัยได้สร้าง

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหารับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจังหวัดยะลาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ในรายวิชาภาษาอาหารับเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 40 คน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

- 1.ด้านเนื้อหา สาระ มี 2 ข้อ
- 2.ด้านรูปแบบการจัดเรียง มี 4 ข้อ
- 3.ด้านการนำไปใช้ มี 2 ข้อ

โดยที่มิวิจัยสร้างด้วย Google Form โดยให้นักศึกษาทำการประเมินตามระดับความพึงพอใจตามลำดับหัวข้อที่เตรียมไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายได้ดังนี้

รอบ	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
ร้อยละ	52%	67%

จากตาราง การวิเคราะห์ข้อมูลคือ ผลจากการตอบแบบทดสอบภาษาอาหารับถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 สาขาวิชาภาษาอาหารับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 40 คน ผลจากการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ได้ร้อยละ 52 จากร้อยละ 100 และผลการทดสอบหลังเรียน (post-test) ได้ร้อยละ 67 จากร้อยละ 100

ผลการวิจัย และการอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ค่าจากการประเมินคุณภาพหนังสือภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว

ค่าเฉลี่ยรวม	ผลลัพธ์
3.91	ดี

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณภาพของหนังสือภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับ ดี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยหนังสือเล่มนี้

รอบ	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
ค่าเฉลี่ย	15.45	19.95
ร้อยละ	52%	67%

ผลการทดลองใช้หนังสือเล่มนี้กับนักศึกษาจำนวน 40 คน พบว่า ผลสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าผลสอบก่อนเรียน อยู่ที่ร้อยละ 67 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหนังสือในการพัฒนาทักษะภาษาอาหรับของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ค่าความพึงพอใจในการเรียนภาษาอาหรับเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ค่าเฉลี่ยรวม	ผลลัพธ์	ร้อยละ
4.33	มาก	54

ผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหนังสือ เล่มนี้ทั้งโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 คิดเป็นร้อยละ 54 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาของสำนวนบท

สนทนา อ่านออกเสียงง่าย และเหมาะสมและด้วยรูปแบบนี้มีการจัดเรียงเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ ทำให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้สำนวนบทสนทนาภาษาอาหารฝรั่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนางานบริการคือ

1. พนักงานบริการด้านการท่องเที่ยวที่สนใจควรมีทักษะพื้นฐานด้านภาษาอาหารฝรั่งเพื่อทำให้ง่ายในการศึกษา
2. นักศึกษาที่สนใจควรศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านสำนวนบทสนทนาภายในเล่มนี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของชาวอาหารฝรั่งในประเทศไทย

บรรณานุกรม

ชูชัย สมितिไกร.(2553).พฤติกรรมผู้บริโภค กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บล็อกเอกภาษาอาหารฝรั่ง.อ.ปัตตานี.(2555).ภาษาอาหารฝรั่ง.สืบค้น 16 ตุลาคม 2563,จาก

<https://www.facebook.com/102339656541521/posts/251361124977946/>

ปีนมนัส จันทนวงษ์. (2558).งานนิพนธ์การท่องเที่ยวแบบฮาลาลมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการ

ให้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิมในจังหวัดชลบุรี(งานนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยบูรพา

ทิพย์มณี. (2553). *การวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการตายของประเทศไทย*

(รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

เพชรรัตน์ บริสุทธิ์. (ม.ป.ป.). การเรียนรู้สารสนเทศ. ค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2564. สืบค้นจาก

[HTTP://HUMAN.TRU.AC.TH/ELEARNING/TEC_BAN/TINFO03/INDEX.HTML](http://human.tru.ac.th/elearning/tec_ban/tinfo03/index.html)

ระพีพรรณ ทองหล่อ . (2551). การสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้วยกระบวนการวิจัยเชิง

ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง.กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รวมยี่ มอหิ.(2560).การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้นวัตกรรมหนังสือการ์ตูน ที่บูรณา

การกับวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนใต้กรณีศึกษา : โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน
พื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้(รายงานผลการวิจัย).ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2559).ภาษาอาหรับ.สืบค้น 15 ตุลาคม 2563, จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki>

วุฒิชัย ปุเต๊ะ (2558).*พฤติกรรมกรท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม*

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

อรสุธี มุลละ.(2555). แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพใน

กรุงเทพมหานคร(รายงานผลการวิจัย).กรุงเทพฯ,ค้นจาก

[dhttps://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b1973170](https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b1973170)

Google Sites. (2558).ความหมายของหนังสือ.สืบค้น 15 ตุลาคม 2563, จาก

<https://sites.google.com/site/book009230/kar-cadkar-hnangsux>

ประวัติวิจัย

1. ดร.มุฮัมมัดซาคี นิตีเมาะ

Muhammadzakee Niteemoh

ตำแหน่งปัจจุบัน (อาจารย์, ผศ., รศ., ศ., ตำแหน่งทางราชการ) อาจารย์

สถานที่ติดต่อ (ที่ทำงาน สาขาภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา

E-mail – address : Muhammadzakee.ni@gmail.com

ประวัติการศึกษา (ปริญญาตรี – เอก ; สาขา และสถาบัน)

ระดับ การศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	National University of malaysia ประเทศ มาเลเซีย	Ph.D.	Arabic Language	2561
ปริญญาโท	Institute of Arab Research ประเทศอียิปต์	M.A	Arabic Language	2551
ปริญญาตรี	Al-Azhar University ประเทศอียิปต์	B.A.	Arabic Language	2542

ผลงานวิจัย

ก. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

1.Development of an Effective Model of Teaching Arabic Language in Islamic private secondary schools in southern Thailand : a conceptual

ข. ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสือออนไลน์ภาษาอาหรับที่บูรณาการกับการท่องเที่ยวสามจังหวัดชายแดนใต้”

ค. ผลงานอื่นๆ เช่น ตำรา บทความ สิทธิบัตร ฯลฯ

ง. รางวัลผลงานวิจัยที่เคยได้รับ

ได้รับรางวัลชมเชย งานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้นวัตกรรม
หนังสือการ์ตูนที่บูรณาการกับวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนใต้

จ. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 สาขา)

การสอนภาษาอาหรับ ล่ามภาษาอาหรับ และการวิจัย

ฉ. ภาระงานในปัจจุบัน

1. งานประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏยะลา

2. งานวิจัยที่รับผิดชอบในปัจจุบันงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือภาษาอาหรับถิ่นเพื่อการ
ท่องเที่ยว

2. นายรอมยี มอหิ

Romyi Mohi

ตำแหน่งปัจจุบัน (อาจารย์, ผศ., รศ., ศ., ตำแหน่งทางราชการ) อาจารย์

สถานที่ติดต่อ (ที่ทำงาน สาขาภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา

E-mail – address : Romyi.m@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา (ปริญญาตรี – เอก ; สาขา และสถาบัน)

ระดับ การศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาโท	International Islamic University ประเทศ มาเลเซีย	M.Ed.	Teaching Arabic	2550
ปริญญาตรี	Al-Azhar University ประเทศอียิปต์	B.Ed.	Islamic Studies	2546

ผลงานวิจัย

จ. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

1. Development of an Effective Model of Teaching Arabic Language in Islamic private
secondary schools in southern Thailand : a conceptual

- ฉ. ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสือออนไลน์ภาษาอาหรับที่บูรณาการกับการท่องเที่ยวสามจังหวัดชายแดนใต้”
- ช. ผลงานอื่นๆ เช่น ตำรา บทความ สิทธิบัตร ฯลฯ
- ซ. รางวัลผลงานวิจัยที่เคยได้รับ

ได้รับรางวัลชมเชย งานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้นวัตกรรมหนังสือการ์ตูนที่บูรณาการกับวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนใต้

- จ. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 สาขา)

การสอนภาษาอาหรับ ล่ามภาษาอาหรับ การสอนภาษาอังกฤษ และการวิจัย

- ฉ. ภาระงานในปัจจุบัน

1. งานประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

3. นายริดวาน มะเต็ง

Ridwan Madeng

ตำแหน่งปัจจุบัน (อาจารย์, ผศ., รศ., ศ., ตำแหน่งทางราชการ) อาจารย์

สถานที่ติดต่อ (ที่ทำงาน สาขาภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

E-mail – address : Ridwan.m@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา (ปริญญาตรี – เอก ; สาขา และสถาบัน)

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาโท	National University of Malaysia (UKM) ประเทศมาเลเซีย	M.A.	Arabic Language	2547

ปริญญาตรี	Ummul Qura University ประเทศซาอุดีอาระเบีย	B.A.	Arabic Language	2537

ผลงานวิจัย

ฉ. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

ญ. ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสือออนไลน์ภาษาอาหรับที่บูรณาการกับการท่องเที่ยวสามจังหวัดชายแดนใต้”

ฎ. ผลงานอื่นๆ เช่น ตำรา บทความ สิทธิบัตร ฯลฯ

ฏ. รางวัลผลงานวิจัยที่เคยได้รับ

จ. สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (สามารถตอบได้มากกว่า 1 สาขา)

การสอนภาษาอาหรับ ล่ามภาษาอาหรับถิ่น และการวิจัย

ฉ. ภาระงานในปัจจุบัน

1. งานประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช

ภัฏยะลา

